

Weathering the Storm: Západní bezpečnostní pomoc v obraně na Ukrajině

 rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/weathering-storm-western-security-assistance-defensive-ukraine

Vyvíjející se ruská taktika a trvalý tlak podél frontové linie zatlačily ukrajinské síly v roce 2024 do defenzívy. Pokud chce Západ udržet Ukrajinu v boji, musí tomu přizpůsobit svou bezpečnostní pomoc.

Protitanková střela Javelin stojí téměř 200 000 dolarů a zničí jeden ruský tank. Průměrný bitevní dron – s vylepšenými senzory a dalšími úpravami – stojí kolem 2 000 \$ a je za většiny okolností stejně účinný. 200 000 dolarů by tedy Ukrajincům umožnilo koupit a rozmístit 100 systémů dronů a způsobit úměrnou škodu ruským vozidlům. Zatímco ukrajinský plukovník prezentoval tuto nesrovnalost na nepravdělné válečné konferenci ve Washingtonu o rostoucích problémech s cenou, rozsahem a výhodami zbraňových systémů v prosinci 2023, oslovil jednoho autora tohoto článku, aby vyjádřil souhlas s tím, že jejich armáda potřebuje přejít k levnějším a lepším, udržitelným přístupům k porážce Rusů. Ukrajinský plukovník poznamenal, že na začátku války byly dražší systémy, jako je turecký bezpilotní letoun TB2 za 5 milionů dolarů, vysoce účinné a užitečné. Rusové se však tomuto systému přizpůsobili a za poslední rok omezili jeho dopad. Stejně tak plukovník zmínil, že Ukrajinci už oštěpy tolik nepoužívají, protože se změnila taktika ruského brnění.

Takový vývoj ukazuje na znepokojivý trend. Od srpna 2021 náš tým Minerva ministerstva obrany USA provedl rozhovory se stovkami vojenských pracovníků a politiků NATO, USA a Ukrajiny v celé Evropě a v hlavních městech Západu. Nedávné rozhovory vykreslují obraz války, která se posouvá do nebezpečnější fáze, jak roste frustrace mezi západními vůdci a ukrajinským prezidentem Volodymyrem Zelenským. Úsilí o bezpečnostní pomoc je v současnosti ohroženo řadou politických důvodů, které uvádíme níže. Tvůrci politik, plánovači a operátoři, se kterými mluvíme, nám také říkají o rostoucím nesouladu mezi touto pomocí a potřebami Ukrajiny – často produktem pomalých byrokratických procesů, averze k riziku a organizačního odporu vůči cenným lekcím dvou let intenzivnějšího boje proti rychle se vyvíjejícím ruským silám. Vyprávějí o realitě – kterou někteří z nás viděli na vlastní kůži – o bitevním poli stále více posetém drony a elektronickým bojem, což vyžaduje zásadní změnu taktiky, na kterou není připravena žádná západní armáda. Jádrem problému je tendence, aby západní pomoc odrážela válku, kterou by západní politici a plánovači raději vedli, než válku, kterou vede ukrajinská armáda. Hlavním účelem našeho projektu a důvodem tohoto článku je osvětlit tuto realitu a ukázat na lepší cestu.

Jak se rusko-ukrajinská válka vtahuje do třetího roku, západní hlavní města se stále více zajímají o poskytování neomezené pomoci Ukrajině, zvláště když zpočátku silná veřejná podpora této pomoci slábla a pomoc Ukrajině se zabalila do různých domácích problémů, jako jsou debaty o hraničních kontrolách v USA a zemědělských dotacích v Polsku. Lídři v Kyjevě jsou frustrováni západními očekáváními a omezeními ohledně toho, jak mají vést obranu své země proti ruské agresi. Mnoho ukrajinských vojáků, se kterými mluvíme, si stěžuje na to, že je jejich ministerstvo obrany (MO) na frontu řádně nevyzbrojilo a nedodávalo. Tento problém vedl ke vzniku neformální bezpečnostní pomoci; většina ukrajinských jednotek se spoléhá na dobrovolníky, charitativní organizace a nevládní organizace pro

smrtící a nesmrtící pomoc a výcvik . Navzdory takovému pesimismu nelze ignorovat skutečnost, že více než 100 miliard dolarů vojenské pomoci od západních podporovatelů způsobilo, že Rusko během války ztratilo více než 350 000 vojáků a více než 6 000 hlavních bitevních tanků.

Ukrajinské síly obratně přinutily Rusy k prodloužení zásobovacích linek a zkomplikovaly jejich logistické operace. Tato situace ztěžuje Moskvě vyhrát válku mas, palebné síly a vyčerpání. Inovativní modernizace zbraní, prodloužený dolet vzdušných a námořních dronů a nová taktika umožnily Ukrajincům vážně degradovat ruské bojové operace v Černém moři, podél východní kontaktní linie a až na Krym. Ve skutečnosti jeden komentátor došel k závěru, že ukrajinská armáda je nejméně třikrát efektivnější než ruská. Důmyslná ukrajinská strategická komunikace pomohla vytvořit proukrajinské narativy proti ruské propagandě. Tato schopnost zprostředkovat úspěšné ukrajinské vojenské operace byla důležitým nástrojem při prosazování důležitosti západní bezpečnostní pomoci při dosahování ukrajinského vítězství.

V tomto článku hodnotíme poslední rok války a to, co nás čeká na Ukrajině ohledně západní bezpečnostní pomoci. Zdůrazňujeme obtíže, nedostatky a dopady amerického „strategického ditheringu“. Střízlivě hodnotíme situaci na Ukrajině a předpovídáme, co Ukrajina potřebuje v roce 2024, aby odrazila bolestivou ruskou ofenzívu. Budoucí požadavky Ukrajiny se soustředí na pět otázek: celková odolnost Ukrajiny; cílený a účinný plán bezpečnostní pomoci; příprava robustní ukrajinské obrany tváří v tvář neutuchajícímu ruskému útoku; špiónážní operace proti ruské vojenské infrastruktuře; a rozšíření používání levnějších a chytřejších autonomních zbraní.

2023: Rok strategického váhání

Jak poznamenal Eliot Cohen , „západní diplomaté musí přestat naříkat na Ukrajinu. Spojenci mohou být našťvaní. Ale zkuste být napadeni sousedem a poučení všemi ostatními. Podobně Phillips P O'Brien zjistil , jak USA mikrořídí válku na Ukrajině tím, že neochotně poskytují potřebné zbraňové systémy mnohem pomalejším tempem než Evropané. Například USA poskytly Ukrajině 31 tanků Abrams, ty však poslaly pouze snížené varianty z obavy, že by technologie byla zajata a zneužívána Rusy. Nicméně Spojené království poskytlo 28 tanků Challenger 2 a různé evropské armády a Kanadčané poslali Ukrajině více než 100 tanků Leopard 2 s jejich nejlepší sadou (senzory, software atd.), aby maximalizovali jejich bojovou účinnost pro Ukrajince. Americký přístup k Ukrajině lze nejlépe popsat jako strategické váhání: udělat dost, aby Ukrajina neprohrála, ale ne dost, aby jí to pomohlo k vítězství.

Vnější tlak na Kyjev, aby dosáhl výsledků s desítkami miliard obdržených ve vojenské pomoci, jej posunul do paradoxní pozice používání západního vybavení a výcviku proti nedostatečně vybaveným a nevyčvičeným, ale dobře zakopaným ruským jednotkám. Napětí způsobené vnějšími očekáváními a tlakem na výkon proti ruským silám pravděpodobně postavilo Zelenského do pozice, kdy bude muset propustit velitele ukrajinských pozemních sil generála Zalužného, jen aby uklidnil západní metropole. Kromě toho má Rusko výhodu vzdušné síly s výrazně větším počtem vrtulníků a útočných letadel. Během měsíců protiofenzívy v létě 2023 se Ukrajinci vzdali západní bojové taktiky, protože postrádali dostatečnou vzdušnou sílu, aby čelili ruským vzdušným silám a obraně. Kritickým faktorem však byla přetrvávající neschopnost hromadit síly bez detekce. Tato realita – produkt technologických inovací a organizačního přizpůsobení, které nebylo těžké pro náš tým a rozhodně ne pro ukrajinské síly odhalit v rané fázi rozsáhlé invaze – odsoudila ofenzívu od začátku k zániku.

Existuje tendence, aby západní pomoc odrážela válku, kterou by západní politici a plánovači raději vedli, než válku, kterou vede ukrajinská armáda.

Bohužel, i když Ukrajina má na začátku roku 2024 obdržet některé F-16 z celkových 60 přislíbených, tyto stíhačky vyrobené v USA nebudou „stříbrnou kulkou“, především proto, že ukrajinským pilotům zaberou stovky hodin letu. Čas se zdokonalit v boji. Podobně jako tanky Abrams se sníženou kvalitou, Ukrajinci dostanou starší varianty F-16 (naposledy modernizované v letech 2003 až 2005), které postrádají pokročilou avioniku, software a senzory a nebudou dodávány nejpokročilejší střely vzduch-vzduch středního doletu. Do roku 2026. Ukrajinci tedy ani s přidáním větší vzdušné síly nebudou schopni provést dostatek bojových letů F-16, aby odradili nebo sestřelili ruské Tu-95, které útočí na ukrajinská města hypersonickými balistickými střelami ze vzduchu ze značné vzdálenosti. Pokud chce Washington lepší výsledky, vážavost ohledně řádné pomoci, vyzbrojování a výcviku vůdců v Kyjevě by měla být zbavena pout překračování pomyslných ruských „červených čar“. Neposkytnutí vhodných letadel promarní příležitost dosáhnout strategických cílů poté, co rozhodnutí vybavit Ukrajince F-16 vyslalo politický signál ruskému vedení, že západní vůdci jsou ochotni alespoň otestovat ruskou červenou linii.

Nedostatek západního letectva je pouze jedním ze selhání bezpečnostní pomoci. Velká část vybavení odeslaného na Ukrajinu postrádá klíčové komponenty. Například přes 40 amerických bojových vozidel pěchoty Bradley dorazilo na frontu se špatnými bateriemi a špatnou elektroinstalací. Ukrajinci poblíž fronty nám oznámili, že mnoho 155mm houfnic M777 dorazilo bez nezbytného zaměřovacího zařízení. Nedostatek odpovídajících dílů pro údržbu a opravy komplikuje potíže a někteří ukrajinskí vojáci nám říkají o puškách M-4 vyrobených v USA, které se po týdnu používání v zákopech porouchaly. Mnoha z těchto problémů by se dalo předejít, kdyby tam byli seržanti, kteří by prováděli selským rozumem kontrolu vybavení před jeho odesláním přes hranice na Ukrajinu.

První dva roky války zahrnovaly rozptýlené a nekoordinované, přesto rychlé vyzbrojování ukrajinské armády. Ukrajinci hodně důvěřovali západnímu vybavení a výcviku a odkládali letní ofenzívu až do jejího příchodu. Nejen, že výcvik nebyl specifický pro ukrajinské divadlo, ale Rusům poskytl čas na posílení jejich „Surovikinovy linie“ obrany.

Zima změn – co vidíme nyní

Britský dělostřelecký důstojník, který vycvičil Ukrajince na samohybné dělostřelectvo AS-90, nám řekl, že Ukrajinci bojují v „kyberpunkové válce“: zákopová válka a obrana ve stylu první světové války, ale s řetězem zabíjení závislých na technologii 21. jako drony a komunikace Starlink. Druh manévru kombinovaných zbraní, který se provádí na Ukrajině, je hromadou doktrín a taktik vypůjčených z Wikipedie, YouTube, sociálních médií, jako je Telegram, videoher jako War Thunder a výcvikových příruček USA/NATO/Sovět. Nedávné záběry menšího bojového vozidla Bradley, které porazilo mnohem novější ruský hlavní bojový tank T-90M, především ukrajinskou vynalézavost, jak řekl vítězný ukrajinský střelec: „Ale když jsem hrál videohry, pamatoval jsem si všechno. Jak zasáhnout a kam. Mohl bych ho zastavit za každou cenu.“

Neexistence jednotné teorie o ukrajinském způsobu vedení války má výhodu flexibility a rychlé adaptace. Ale bez specifické ukrajinské taktiky, technik a postupů se účinnost každé bojové jednotky stává závislou na osobnostech a interpretacích toho, jak moc velení mise (tedy flexibilita) zmocnit podřízené k plnění misí podle jejich vlastní iniciativy. Nedostatek řádně vycvičených ukrajinských štábních důstojníků brání plánování a vedení bojových misí. Programy západního profesionálního vojenského vzdělávání by se mohly rozšířit na výcvik štábních důstojníků na americký vojenský rozhodovací proces nebo britskou metodu bojového odhadu 7 otázek .

Inovace a adaptace v kyberpunkové éře válčení činí bojiště nebezpečným pro systémy zbraní vysoké hodnoty a nebezpečnějším pro koncentraci sil, které je třeba shromáždit pro efektivní (proti)ofenzivní operace. Například jeden ukrajinský důstojník zmínil, že „špatné počasí je větším problémem pro útočící Rusy“, ale „největším problémem je nedostatek munice“ v okolí Robotyne, kde průměrná brigáda může denně vystřelit jen asi 80 minometných a dělostřeleckých granátů. Kvůli ruským schopnostem elektronického boje je většina inteligentních dělostřeleckých nábojů darovaných Západem degradována kvůli vysoce zdatným ruským schopnostem rušení elektronického boje. Takové ruské rušení také brání komunikaci mezi ukrajinskými jednotkami, snižuje schopnosti velení a řízení a podkopává jejich schopnost provádět manévry s kombinovanými zbraněmi, které je západní vojenští poradci učili dříve na základnách po celé Evropě.

Vzestup a šíření dronů First-Person View (FPV) (známých jako „sebevražedné nebo kamikadze drony“) s vylepšenými senzory způsobilo, že Ukrajinci i Rusové zdůrazňovali jejich použití k přemožení lokalizovaných pozic. Hrozba dronů FPV je tak vysoká, že se Ukrajinci „pokoušejí šířit praxi zasahování operátorů UAV“. Jak nám sdělil jeden ukrajinský lovec FPV, „dron FPV je levný, pilot FPV je měsíce výcviku... my tomu říkáme „zabijení chytrých Rusů““. To naznačuje alternativní přístup k opotřebování, protože ukrajinské síly jsou nuceny mířit na ruskou masu a více na chytrost.

Konečný průběh války závisí na tom, která strana ovládá novou technologii ve velkém měřítku a vytváří dostatek hmoty, aby zlomila „vůli bojovat“ soupeřových sil.

Dva roky války vyčerpaly frontové ukrajinské jednotky. Zkušenější jednotky jako 47. mechanizovaná brigáda sváděly intenzivní bitvy bez oddechu. V červnu 2023 svedla 47. brigáda – jedna ze „západně vybavených“ brigád – hroznou bitvu u Mala Takmatchka, přičemž ztratila několik tanků Bradley a Leopard. Když Rusové v polovině října zahájili svou masivní ofenzívu v Avdiivce, byla 47. jednotka vyslána bránit se proti této ruské vlně. Ukrajinské ministerstvo obrany vyslalo tyto vojáky, kteří se měli zotavovat a rekonstituovat z bojového léta, na obranu před možná největší ruskou ofenzívou od začátku války. Mnoho aktérů občanské společnosti, kteří se dobrovolně hlásí na pomoc těmto ukrajinským jednotkám na frontě, je také stále více vyčerpáno, jsou zraněni a/nebo docházejí peníze.

Mnozí na Západě se mylně domnívají, že Rusko má zakrnělou armádu sovětského typu postavenou shora. Důležitá jsou dědictví, ale také schopnost přizpůsobit se a zájem o inovace. Rusové zdvojnásobují „masové útoky“ podobné doktríně lidských vln sovětského generála Žukova během druhé světové války, neustále tlačí na velké pásy fronty a současně útočí v Avdiivce, Kupjansku, Lymanu a Bakhmutu. Rusko například používá výsadkáře k nátlaku na rodící se předmostí ukrajinských speciálních sil přes Dněpr u

vesnice Krynky. Je pravděpodobné, že Rusko cítí ukrajinskou únavu a pomalu vytváří tlak, dokud něco na frontě nepovolí. Rusko absorbuje ztráty vojáků a zdvojnásobuje svou strategii vyčerpání. Aby toho nebylo málo, když Kreml provádí agresivní pokus o mobilizaci síly, včetně částečné mobilizace záloh, kryptomobilizace, náboru věznic a žoldáků z Afriky a Blízkého východu, Ukrajina ubližuje vojákům. Pokusy Kyjeva o zvýšení náboru byly sporné, ale jsou potřebné, protože jeden rozhovor ukázal, že Ukrajinci mohli od roku 2022 přijít o více než 70 % svého bojového personálu.

Nový rok, nové bitvy

Obnovená ukrajinská útočná kampaň v roce 2024 je nepravděpodobná. Ukrajina musí nejprve naverbovat a vycvičit dostatek bojovníků a MO je bude muset náležitě vybavit a vyzbrojit pro úspěšné obranné operace, včetně dostatečného množství vozidel 4x4, aby se ukrajinské síly mohly pohybovat na frontě. Mnoho Ukrajinců nám říká, že vozidla 4x4 dodávaná MO nikdy nedorazí, což vede k spoléhání se na dary vozidel od dobrovolnických skupin, jako je NAFO. Západní výzbroj by se musela zvýšit spolu se západním výcvikem, který by vyhovoval ukrajinskému způsobu války a rychle se měnící taktice ruského bojiště. V současné době Rusko odpaluje pětikrát více dělostřeleckých granátů měsíčně než Ukrajina a odpaluje masivní raketové palby proti ukrajinským továrnám vyrábějícím munici, granáty, střelný prach a drony. Není však samozřejmé, že Kreml bude i nadále posílat tisíce Rusů (a žoldáků) na smrt v nesmyslných frontálních útocích. I kdyby tyto „masové útoky“ pokračovaly, jakkoli jsou v této bitvě vyčerpání vyčerpávající, profesionálnější složky ruské armády nejsou odhodlány bojovat tuto válku s bezohlednou obezřetností.

Úspěch Ukrajiny v roce 2024 a dále spočívá na celkové odolnosti, efektivním plánu západní bezpečnostní pomoci a rozvoji obranných pozic schopných odolat ruským masovým útokům a stále inovativnějším hodinovým útokům dronů. Níže uvádíme několik praktických způsobů, jak těchto cílů dosáhnout:

- Infrastruktura a instituce, které jsou náchylné k pokračujícím kinetickým a nekinetickým ruským útokům, je třeba identifikovat a učinit je odolnějšími vůči útokům, aby se zajistilo, že lidé a procesy vydrží pokračující ruské bombardování, kybernetické útoky a informační válku. Bez takové odolnosti mohou ukrajínští občané a vůdci ztratit vůli vzdorovat a západní podporovatelé mohou přehodnotit ekonomickou a vojenskou pomoc.
- Zastaralý západní způsob výcviku Ukrajinců v manévrech s kombinovanými zbraněmi a poskytování zastaralých zbraňových systémů z dob studené války je třeba značně upravit. 51členná koalice podporující Ukrajinu by měla chtít za své peníze více – stejně jako Ukrajinci. To znamená, že západní trenéři a poradci by měli neustále aktualizovat a modernizovat výukové programy pro bojiště, kterému čelí ukrajínští vojáci. Západ by měl poskytnout profesionálnější vojenské vzdělání ukrajinským důstojníkům a vyššímu vojenskému personálu, aby jim pomohl překonat Rusy a překonat je. Současné snahy Západu vzdělávat ukrajinské síly jsou příliš malé, příliš pozdě.
- Ukrajinské síly potřebují investovat do odolného obranného postavení a k tomu by těžily ze západní pomoci. To znamená barikády, zákopy, minová pole a schopnosti protidronů odolávat ruským útokům, zatímco Ukrajina regeneruje schopnější a odpočatější armádu.

- Ukrajina by měla pokračovat ve špionážních operacích, které trestají ruskou kritickou infrastrukturu, jako je Transsibiřská magistrála a energetická infrastruktura, s cílem podkopat ruskou vojensko-průmyslovou výrobu. Nepřímá západní podpora těchto operací bude zahrnovat výzvy v řízení eskalace, ale měly by nabídnout příležitosti k narušení rovnováhy ruského frontálního přístupu způsobem, který minimalizuje ukrajinské ztráty.

Konečný průběh války závisí na tom, která strana ovládá novou technologii v měřítku, vytvářejícím dostatek hmoty, aby zlomila „vůli bojovat“ soupeřových sil. Prolomení patové situace ve prospěch Ukrajiny by vyžadovalo levný a inovativní způsob čištění stovek metrů od ruských minových polí a jednodušší a méně riskantní způsoby čištění ruských zákopů a vrstev obranných pozic. Vzhledem k našim četným diskusím s těmi, kdo jsou zapojeni do boje, to efektivně vyžaduje výrobu a nasazení alespoň 10 000 autonomních vzdušných, pozemních a námořních dronů týdně s potřebnými senzory, AI a palebnou silou, aby prorazily ruské linie a narušily morálku. Taková umělá inteligence by účinně umožnila dronům, aby byly nerušitelné, protože by se autonomně rozhodovaly, na koho a na co se zaměří.

Někomu se může zdát návrh pomoci Ukrajincům postavit levné autonomní drony neetický. Kritikům je třeba připomenout, že pokud Rusko zvládne používání tisíců levných dronů „slaughterbot“, které používají AI k zaměřování na bojišti, jak se o to nyní pokouší, Ukrajinci zaplatí vysokou cenu za prohru války a věž ze slonoviny. morální arogance v západních hlavních městech a na univerzitách bude spoluviníkem tohoto strategického selhání. Ať tak či onak, tato válka vypouští „kočku z pytle“, pokud jde o inovace na bojišti a vzestup „chytrých zbraní“. Západ musí přestat váhat a zavázat se pomoci Ukrajině, aby zajistila, že Rusko nezvládne kyberpunkovou válku jako první.

Vyjádřené názory jsou názory autorů a neodrážejí oficiální stanovisko ministerstva armády, ministerstva letectva, ministerstva obrany (DoD), vlády USA nebo RUSI. Na návštěvy Ukrajiny nebyly použity žádné finanční prostředky ministerstva obrany. Tento článek byl podpořen financováním Levy Chair na US Naval War College a Air Force Office of Scientific Research pod číslem udělení FA9550-20-1-0277.

Máte nápad na komentář, který byste nám chtěli napsat? Pošlete krátký návrh na commentaries@rusi.org a my se vám ozveme, pokud to bude odpovídat našim výzkumným zájmům. Komplettní pokyny pro přispěvatele naleznete [zde](#).

Copyright 2024 | Royal United Services Institute for Defense and Security Studies | RUSI je registrována jako charitativní organizace v Anglii a Walesu - Číslo charity: 210639 | DIČ: GB752275038